

Udenrigsministeriet har anset det for påkrævet ved forslag til normeringslov for finansåret 1950—51 at søge antallet af diplomatiske og konsulære repræsentationer under ledelse af udsendte tjenestemænd forhøjet fra henholdsvis 31 og 13 til 32 og 14 som følge af, at der er oprettet et gesandtskab i Indien og et konsulat i Frankfurt, hvert under ledelse af en udsendt tjenestemand.

Siden gennemførelsen af lov nr. 478 af 1. oktober 1945 om udenrigstjenesten har Danmark fået ambassader i:

1. Amerikas Forenede Stater,
2. Frankrig,
3. Norge,
4. Storbritannien,
5. Sverige.

De foreslåede ændringer i overskriften til kapitel II samt i §§ 1, 4, 8, stk. 2, 10, stk. 2, 12 og 16 har til formål at bringe lovens ordlyd i overensstemmelse hermed.

Danmark har for tiden gesandtskaber eller faste diplomatiske missioner under ledelse af på stedet bosatte chefer i følgende lande:

6. Argentina (gesandten tillige akkrediteret i Bolivia, Chile og Uruguay),
7. Australien (gesandten tillige akkrediteret i New Zealand),
8. Belgien (gesandten tillige akkrediteret i Luxembourg),
9. Brasilien,
10. Canada,
11. Tjcekoslovakiet,
12. Finland,
13. Grækenland (gesandten tillige akkrediteret i Ægypten og Æthiopien),
14. Indien,
15. Iran (gesandten tillige akkrediteret i Irak og Pakistan),
16. Island,
17. Italien,
18. Japan,
19. Kina (gesandten tillige akkrediteret i Philippinerne og Siam),
20. Mexico (gesandten tillige akkrediteret i Colombia, Ecuador, Venezuela, Cuba, Haiti, Den Dominikanske republik, Panama, Costa Rica, Nicaragua, Honduras, Salvador og Guatemala),
21. Nederlandene,
22. Polen (gesandten tillige akkrediteret i Ungarn),
23. Portugal,
24. Rumænien (gesandten tillige akkrediteret i Bulgarien og Jugoslavien),
25. Schweiz (gesandten tillige akkrediteret i Østrig),

26. Sovjet-Unionen,
 27. Spanien,
 28. Den sydafrikanske Union,
 29. Tyrkiet,
 30. Tyskland
- samt ved
31. De Forenede Nationer.

Det vil bemærkes, at gesandten i Mexico er akkrediteret i ikke mindre end 13 lande. En sådan ordning lader sig vanskeligt opretholde, og det påtænkes derfor at udsende en gesandt eller chargé d'affaires til det nordlige Sydamerika.

Konsulære repræsentationer under ledelse af udsendte tjenestemænd findes i følgende byer:

1. New York (generalkonsulat),
2. Chicago (konsulat),
3. San Francisco (konsulat),
4. London (generalkonsulat),
5. Wellington (generalkonsulat, 3. lønningsklasse),
6. Montreal (konsulat),
7. Sydney (konsulat),
8. Johannesburg (konsulat, 4. lønningsklasse),
9. Hamborg (generalkonsulat),
10. Flensborg (konsulat),
11. Frankfurt (konsulat).

Et af de til generalkonsuler beregnede numre i udenrigstjenestens 2. lønningsklasse anvendes for tiden til den ovenfor omhandlede assisterende afdelingschef i udenrigsministeriets økonomisk-politiske afdeling, jfr. udenrigslovens § 16. To af de i 4. lønningsklasse normerede stillinger som selvstændige vicekonsuler benyttes til en legationsråd (chargé d'affaires a. i.) i Kairo og til lederen af den kommercielle afdeling under gesandtskabet i New Delhi, hvilken afdeling har sit sæde i Bombay.

Til de enkelte ændringsforslag bemærkes iøvrigt følgende:

Til ændringer i §§ 4 og 6.

Som anført ovenfor har udenrigsministeriet på forslag til normeringslov for finansåret 1950—51 søgt antallet af gesandter i udenrigstjenestens 3. lønningsklasse forhøjet med 1 (til posten i New Delhi) og antallet af konsulere i samme lønningsklasse med 1 (til posten i Frankfurt-Bonn). De foreslåede ændringer tilsigter at bringe udenrigsloven i overensstemmelse hermed.